32001L0080

L 309/1 *URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI* 27.11.2001

DIREKTIVA 2001/80/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 23. oktobra 2001
o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

po posvetovanju z Odborom regij,

po postopku iz člena 251 Pogodbe ([3]), in glede na skupno besedilo, ki ga je odobril Spravni odbor 2. avgusta 2001,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva Sveta 88/609/EGS z dne 24. novembra 1988 o omejevanju emisij nekaterih onesnaževal v zrak iz velikih kurilnih naprav ([4]) je prispevala k zmanjševanju in nadzorovanju emisij v zrak iz velikih kurilnih naprav. Zaradi jasnosti naj bi se ponovno oblikovala.

(2) Peti program varstva okolja ([5]) postavlja za cilj, da kritične obremenitve in ravni določenih onesnaževal, ki povzročajo zakisljevanje, kot so žveplov dioksid (SO_2) in dušikovi oksidi (NO_x), naj bi ne bile presežene, glede kakovosti zraka pa je cilj učinkovito varstvo ljudi pred znanimi tveganji za zdravje zaradi onesnaženosti zraka.

(3) Vse države članice so dne 1. decembra 1999 podpisale Göteborški protokol h Konvenciji Gospodarske komisije OZN za Evropo (UNECE) o onesnaževanju zraka na velike razdalje preko meja iz leta 1979 za zmanjšanje zakisljevanja, evtrofikacije in prizemnega ozona, ki med drugim vključuje obveznosti za zmanjšanje emisij žveplovega dioksida in dušikovih oksidov.

(4) Komisija je objavila Sporočilo o strategiji Skupnosti za boj proti zakisljevanju, v katerem je določeno, da je sprememba Direktive 88/609/EGS sestavni del strategije, katere dolgoročni cilj je tolikšno zmanjšanje emisij žveplovega dioksida in dušikovih oksidov, da stopnje usedlin in koncentracij ne dosegajo kritičnih obremenitev in ravni.

(5) Skladno z načelom subsidiarnosti, kot je določeno v členu 5 Pogodbe, države članice ne morejo zadovoljivo doseči cilja zmanjšati emisije, ki zakisljujejo iz velikih kurilnih naprav, če delujejo posamično, saj neusklajeno delovanje ne zagotavlja doseganja želenega cilja; glede na potrebno zmanjšanje emisij, ki zakisljujejo v vsej Skupnosti, je bolj učinkovito ukrepati na ravni Skupnosti;

(6) Obstoječe velike kurilne naprave pomembno prispevajo k emisijam žveplovega dioksida in dušikovih oksidov v Skupnosti, te emisije pa je treba zmanjšati. Prilagoditi je torej treba pristop k različnim posebnostim področja velikih kurilnih naprav v državah članicah.

(7) Direktiva Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja okolja ([6]) določa celovit pristop k preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja okolja, pri katerem so vsi vidiki okoljske učinkovitosti obratov upoštevani na celovit način;

([1]) UL C 300, 29.9.1998, str. 6, UL C 212 E, 25.7.2000, str. 36.
([2]) UL C 101, 12.4.1999, str. 55.
([3]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 14. aprila 1999 (UL C 219, 30.7.1999, str. 175), Skupno stališče Sveta z dne 9. novembra 2000 (UL C 375, 28.12.2000, str. 12) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 14. marca 2001 (še ni objavljen v Uradnem listu). Sklep Evropskega parlamenta z dne 20. septembra 2001 in Sklep Sveta z dne 27. septembra 2001.
([4]) UL L 336, 7.12.1988, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Sveta 94/66/ES (UL L 337, 24.12.1994, str. 83).
([5]) UL C 138, 17.5.1993, str. 1.
([6]) UL L 257, 10.10.1996, str. 26.

kurilne naprave z vhodno toplotno močjo več kot 50 MW so vključene v področje uporabe navedene direktive; na podlagi člena 15(3) navedene direktive Komisija vsaka tri leta objavi popis glavnih emisij in njihovih virov na podlagi podatkov, ki jih pošljejo države članice. Na podlagi člena 18 navedene direktive bo Svet na predlog Komisije določil mejne vrednosti emisij skladno s postopki iz Pogodbe, za katere je potrebno ukrepanje na ravni Skupnosti, predvsem na podlagi izmenjave informacij, predvidene v členu 16 navedene direktive.

(8) Skladnost z mejnimi vrednostmi emisij, ki jih določa ta direktiva, je potreben, vendar ne zadosten pogoj za skladnost z zahtevami Direktive 96/61/ES glede uporabe najboljših razpoložljivih tehnologij. Taka skladnost lahko vključuje strožje mejne vrednosti emisij, mejne vrednosti emisij za druge snovi in druge prvine okolja ter druge ustrezne pogoje.

(9) Izkušnje industrije pri izvajanju postopkov za zmanjševanje emisij onesnaževal iz velikih kurilnih naprav so se pridobivale petnajst let.

(10) Protokol o težkih kovinah h Konvenciji UNECE o onesnaževanju zraka na velike razdalje preko meja priporoča sprejetje ukrepov za zmanjšanje emisij težkih kovin, ki jih oddajajo nekateri obrati. Znano je, da bodo koristi zaradi zmanjševanja emisij prahu z odpraševalnimi napravami koristile zmanjševanju emisij težkih kovin, vezanih na delce.

(11) Obrati za proizvodnjo električne energije so pomemben del področja velikih kurilnih naprav.

(12) Direktiva 96/92/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 19. decembra 1996 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo [1] je med drugim namenjena razporeditvi nove proizvodne zmogljivosti med novince na tem področju.

(13) Skupnost je zavezana zmanjšanju emisij ogljikovega dioksida. Kadar je to izvedljivo, je skupna proizvodnja toplotne in električne energije dragocena priložnost za znatno izboljšanje celovite učinkovitosti uporabe goriva.

(14) Do povečane uporabe zemeljskega plina za proizvodnjo električne energije že prihaja in trend se bo verjetno nadaljeval, zlasti z uporabo plinskih turbin.

(15) Glede na povečanje proizvodnje energije iz biomase, so posebni emisijski standardi za tako gorivo upravičeni.

(16) Resolucija Sveta z dne 24. februarja 1997 o strategiji Skupnosti za ravnanje z odpadki [2] poudarja potrebo po spodbujanju predelave odpadkov in navaja, da se za delovanje obratov, v katerih se odpadki sežigajo, uporabljajo ustrezni emisijski standardi, da se zagotovi visoka stopnja varstva okolja.

(17) Industrija je pridobila izkušnje glede postopkov in opreme za merjenje emisij glavnih onesnaževal, ki jih oddajajo velike kurilne naprave; Evropski odbor za standardizacijo (CEN) je začel z delom, da bi ustvaril okvir, s katerim bi se v vsej Skupnosti priskrbeli primerljivi rezultati meritev in zagotovila visoka raven kakovosti takih meritev.

(18) Treba je izboljšati védenje o emisijah glavnih onesnaževal iz velikih kurilnih naprav. Da bi bile te informacije resnično reprezentativne za raven onesnaževanja iz obrata, bi take informacije morali povezovati z védenjem o njegovi porabi energije.

(19) Ta direktiva ne posega v roke, v katerih morajo države članice prenesti v svojo zakonodajo in izvršiti Direktivo 88/609/EGS –

SPREJELA TO DIREKTIVO:

Člen 1

Ta direktiva se uporablja za kurilne naprave z nazivno vhodno toplotno močjo 50 MW ali več, ne glede na vrsto uporabljenega goriva (trdno, tekoče ali plinasto).

Člen 2

V tej direktivi pomeni:

(1) „emisija“ izpust snovi iz kurilne naprave v zrak;

(2) „odpadni plini“ plinaste izpuste, ki vsebujejo trdne, tekoče ali plinaste delce; njihovi volumski pretoki so izraženi v kubičnih metrih na uro pri normalni temperaturi (273 K) in tlaku (101,3 kPa), po korekciji za vsebnost vodnih hlapov, v nadaljevanju (Nm^3/h);

[1] UL L 27, 30.1.1997, str. 20.

[2] UL C 76, 11.3.1997, str. 1.

(3) „mejna vrednost emisij“ dovoljeno količino snovi v odpadnih plinih iz kurilne naprave, ki se lahko izpušča v zrak v danem časovnem obdobju; računa se kot masa na prostornino odpadnih plinov, izraženo v mg/Nm^3, pri čemer je vsebnost kisika po prostornini pri odpadnem plinu 3 % pri tekočih in plinastih gorivih, 6 % pri trdnih gorivih in 15 % pri plinskih turbinah;

(4) „stopnja razžveplanja“ razmerje med količino žvepla, ki se na lokaciji kurilne naprave v določenem časovnem obdobju ne izpušča v zrak, in količino žvepla, dovedeno v kurilno napravo z gorivom, ki je uporabljeno v istem časovnem obdobju;

(5) „upravljavec“ katero koli fizično ali pravno osebo, ki upravlja kurilno napravo, ali osebo, ki ima pooblastilo za odločanje ali je bilo to pooblastilo nanjo preneseno.

(6) „gorivo“ katero koli trdno, tekoče ali plinasto gorljivo snov, ki se uporabi za kurjenje v kurilni napravi, razen odpadkov, ki jih urejajo Direktiva Sveta 89/369/EGS z dne 8. junija 1989 o preprečevanju onesnaževanja zraka iz novih sežigalnic komunalnih odpadkov ([1]), Direktiva Sveta 89/429/EGS z dne 21. junija 1989 o zmanjševanju onesnaževanja zraka iz obstoječih sežigalnic komunalnih odpadkov ([2]) in Direktiva Sveta 94/67/ES z dne 16. decembra 1994 o sežiganju nevarnih odpadkov ([3]) ali katerem koli naknadnem predpisu Skupnosti, ki razveljavlja in nadomešča eno ali več navedenih direktiv;

(7) „kurilna naprava“ vsako tehnično napravo, v kateri goriva oksidirajo, da se uporabi tako nastala toplota.

Ta direktiva se uporablja le za kurilne naprave, ki so namenjene proizvodnji energije, razen za tiste, pri katerih se produkti zgorevanja uporabljajo neposredno v proizvodnih procesih. Zlasti se ta direktiva ne uporablja za naslednje kurilne naprave:

(a) naprave, v katerih se produkti zgorevanja uporabljajo za neposredno segrevanje, sušenje ali drugo obdelave predmetov ali materialov, npr. peči za ponovno segrevanje, peči za toplotno obdelavo;

(b) naprave za naknadno zgorevanje, to je kakršne koli tehnične naprave, namenjene čiščenju odpadnih plinov s sežigom, ki ne obratujejo kot samostojna kurilna naprava;

(c) naprave za regeneracijo katalizatorjev iz kreking procesov;

(d) naprave za pretvorbo vodikovega sulfida v žveplo;

(e) reaktorje, ki se uporabljajo v kemični industriji;

(f) koksarniške peči;

(g) rekuperatorje toplote pri plavžih;

(h) katere koli tehnične naprave, ki se uporabljajo za pogon vozila, ladje ali zrakoplova;

(i) plinske turbine, ki se uporabljajo na naftnih ploščadih;

(j) plinske turbine z dovoljenjem, izdanim pred 27. novembrom 2002, ali plinske turbine, ki so po mnenju pristojnega organa predmet popolne vloge za dovoljenje pred 27. novembrom 2002, če naprava začne obratovati najkasneje 27. novembra 2003, kar pa ne vpliva na člen 7(1) in Prilogo VIII(A) in (B);

Naprave, ki jih poganjajo dizelski, bencinski in plinski motorji, niso vključene v to direktivo.

Kadar se dve ali več ločenih novih naprav namesti tako, da bi se ob upoštevanju tehničnih in ekonomskih dejavnikov njihovi odpadni plini po mnenju pristojnih organov lahko izpuščali skozi skupen odvodnik, se šteje, da je kombinacija takih naprav ena enota;

(8) „naprava s kombiniranim kurivom“ katero koli kurilno napravo, v kateri hkrati ali izmenično zgorevata dve ali več vrst goriv;

(9) „nova naprava“ katero koli kurilno napravo, za katero je bilo originalno gradbeno dovoljenje ali, če tak postopek ne obstaja, originalno obratovalno dovoljenje pridobljeno 1. julija 1987 ali kasneje;

(10) „obstoječa naprava“ katero koli kurilno napravo, za katero je bilo pridobljeno originalno gradbeno dovoljenje ali, če tak postopek ne obstaja, originalno obratovalno dovoljenje, pred 1. julijem 1987;

(11) „biomasa“ proizvode iz rastlin ali njihovih delov iz kmetijstva ali gozdarstva, ki se lahko z namenom energetske izrabe uporabljajo kot gorivo, ter naslednji odpadki, uporabljeni kot gorivo:

(a) rastlinski odpadki iz kmetijstva in gozdarstva;

([1]) UL L 163, 14.6.1989, str. 32.
([2]) UL L 203, 15.7.1989, str. 50.
([3]) UL L 365, 31.12.1994, str. 34.

(b) rastlinski odpadki iz živilskopredelovalne industrije, če se uporabljajo za pridobivanje toplote,

(c) odpadna rastlinska vlakna iz proizvodnje celuloze in papirja, če se sosežigajo na kraju proizvodnje in se uporabljajo za pridobivanje toplote;

(d) odpadna pluta;

(e) lesni odpadki, ki vključujejo zlasti lesne odpadke iz gradnje in rušenja, razen lesnih odpadkov, ki lahko vsebujejo halogenirane organske spojine ali težke kovine zaradi obdelave s sredstvi za zaščito lesa ali premazi;

(12) „plinska turbina“ katero koli rotirajočo napravo za pretvorbo toplotne energije v mehansko delo, ki jo sestavljajo predvsem kompresor, toplotna naprava, v kateri gorivo oksidira, da segreva delovno tekočino, ter turbina.

(13) „najbolj obrobne regije“ francoske prekomorske departmaje za Francijo, Azore in Madeiro za Portugalsko in Kanarske otoke za Španijo.

Člen 3

1. Najkasneje 1. julija 1990 države članice pripravijo ustrezne programe za postopno zmanjševanje skupnih letnih emisij iz obstoječih naprav. V programih so določeni časovni okvir in postopki za izvajanje.

2. Skladno s programi iz odstavka 1 države članice še naprej upoštevajo zgornje meje emisij in ustrezna odstotna zmanjšanja, določena za žveplov dioksid v Prilogi I, stolpci 1 do 6, in za dušikove okside v Prilogi II, stolpci 1 do 4, do datumov, navedenih v teh prilogah, dokler niso izpolnjene določbe člena 4, ki se uporabljajo za obstoječe naprave.

3. Države članice pri izvajanju programov določijo tudi skupne letne emisije skladno s Prilogo VIII(C).

4. Če znatna in nepričakovana sprememba glede potreb po energiji ali razpoložljivosti posameznih vrst goriva ali posameznih obratov za proizvodnjo energije državam članicam povzroči resne tehnične težave pri izvajanju njihovih programov po odstavku 1, Komisija na prošnjo zadevne države članice in ob upoštevanju pogojev v prošnji sprejme odločitev, s katero za to državo članico spremeni zgornje meje emisij in/ali datume, določene v prilogah I in II ter svojo odločitev sporoči Svetu in državam članicam. Katera koli država članica lahko v treh mesecih odločitev Komisije predloži Svetu. Svet lahko s kvalificirano večino v treh mesecih odloči drugače.

Člen 4

1. Brez poseganja v člen 17 države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, da zagotovijo, da so v vseh gradbenih dovoljenjih ali, če tak postopek ne obstaja, obratovalnih dovoljenjih za nove naprave, ki so po mnenju pristojnega organa predmet popolne vloge za dovoljenje pred 27. novembrom 2002, če naprava začne obratovati najkasneje 27. novembra 2003, vsebovani pogoji, ki se nanašajo na skladnost z mejnimi vrednostmi emisij iz dela A prilog III do VII glede žveplovega dioksida, dušikovih oksidov in prahu.

2. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, da zagotovijo, da so v vseh gradbenih dovoljenjih ali, če tak postopek ne obstaja, obratovalnih dovoljenjih za nove naprave, ki niso vključene v odstavek 1, vsebovani pogoji, ki se nanašajo na skladnost z mejnimi vrednostmi emisij iz dela B prilog III do VII glede žveplovega dioksida, dušikovih oksidov in prahu.

3. Brez poseganja v Direktivo 96/61/ES in Direktivo Sveta 96/62/ES z dne 27. septembra 1996 o ocenjevanju in upravljanju kakovosti zunanjega zraka [1] države članice najkasneje do 1. januarja 2008 pomembno zmanjšajo emisije tako, da:

(a) sprejmejo ustrezne ukrepe, da zagotovijo, da so v vseh obratovalnih dovoljenjih za obstoječe naprave vsebovani pogoji, ki se nanašajo na skladnost z mejnimi vrednostmi emisij, določenimi za nove naprave iz odstavka 1; ali

(b) zagotovijo, da so obstoječe naprave vključene v nacionalni program za zmanjševanje emisij iz odstavka 6;

ter, kadar je to primerno, uporabijo člene 5, 7 in 8.

4. Brez poseganja v Direktivi 96/61/ES in 96/62/ES obstoječim napravam ni treba upoštevati mejnih vrednosti emisij iz odstavka 3 in jih ni treba vključiti v nacionalni program za zmanjševanje emisij, če:

(a) se upravljavec obstoječe naprave s pisno izjavo, ki jo najkasneje do 30. junija 2004 predloži pristojnemu organu, zaveže, da naprava od 1. januarja 2008 do najkasneje 31. decembra 2015 ne bo obratovala več kot 20 000 obratovalnih ur;

[1] UL L 296, 21.11.1996, str. 55.

(b) upravljavec mora pristojnemu organu vsako leto predložiti poročilo o izrabljenem in neizrabljenem času obratovanja v dovoljeni preostali življenjski dobi naprave..

5. Države članice lahko zahtevajo skladnost z mejnimi vrednostmi emisij in roki za izvajanje, ki so strožji od tistih iz odstavkov 1, 2, 3 in 4 ter člena 10. Vključijo lahko druga onesnaževala ter predpišejo dodatne zahteve ali prilagoditev naprave tehničnemu napredku.

6. Države članice lahko brez poseganja v to direktivo in Direktivo 96/61/ES ter ob upoštevanju stroškov in koristi ter njihovih obveznosti po Direktivi 2001/81/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o nacionalnih zgornjih mejah emisij za določena onesnaževala [1] in Direktivo 96/62/ES, opredelijo in izvedejo nacionalni program za zmanjševanje emisij za obstoječe naprave, ob upoštevanju, med drugim, skladnosti z zgornjimi mejami emisij, kot so določene v prilogah I in II.

Z nacionalnim programom za zmanjševanje emisij se zmanjšajo skupne letne emisije dušikovih oksidov (NO_x), žveplovega dioksida (SO_2) in prahu iz obstoječih naprav na ravni, ki bi se dosegle, če bi se obstoječe naprave, ki so obratovale v letu 2000 (skupaj z obstoječimi napravami, ki so bile leta 2000 vključene v sanacijski načrt, ki ga je odobril pristojni organ, da se uresniči zmanjšanje emisij, ki je potrebno po nacionalni zakonodaji) na podlagi dejanskega letnega obratovalnega časa posamezne naprave, uporabljenega goriva in toplotne moči, določenih na podlagi povprečja zadnjih petih let obratovanja do vključno leta 2000, prilagodile mejnim vrednostim emisij iz odstavka 3.

Prenehanje obratovanja naprave, vključene v nacionalni program za zmanjševanje emisij, ne sme povzročiti povečanja skupnih letnih emisij iz preostalih naprav, vključenih v program.

Zaradi vključenosti naprave v nacionalni program za zmanjševanje emisij se pod nobenim pogojem ne sme presegati zahtev določb ustrezne zakonodaje Skupnosti, kar med drugim vključuje tudi Direktivo 96/61/ES.

Za nacionalne programe za zmanjševanje emisij veljajo naslednji pogoji:

(a) program vsebuje naloge in z njimi povezane cilje, ukrepe in časovni okvir za doseganje teh nalog in ciljev ter mehanizme spremljanja stanja;

(b) države članice svoj nacionalni program za zmanjševanje emisij sporočijo Komisiji najkasneje 27. novembra 2003;

(c) v šestih mesecih po prejemu sporočila iz točke (b) Komisija oceni, ali program izpolnjuje zahteve tega odstavka. Če Komisija meni, da temu ni tako, obvesti državo članico in v naslednjih treh mesecih država članica sporoči vse ukrepe, ki jih je sprejela, da je zagotovila izpolnitev zahtev iz tega odstavka;

(d) Komisija najkasneje 27. novembra 2002 pripravi smernice za pomoč državam članicam pri pripravi njihovih programov.

7. Najkasneje 31. decembra 2004 in ob upoštevanju napredka glede na varovanje zdravja ljudi in doseganje okoljskih ciljev Skupnosti glede zakisljevanja ter glede kakovosti zraka, na podlagi Direktive 96/62/ES Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo, v katerem oceni:

(a) potrebo po nadaljnjih ukrepih;

(b) količino težkih kovin, ki jih izpuščajo velike kurilne naprave;

(c) stroškovno učinkovitost ter stroške in prednosti nadaljnjega zmanjševanja emisij na področju kurilnih naprav v državah članicah v primerjavi z drugimi sektorji;

(d) tehnično in ekonomsko izvedljivost takega zmanjševanja emisij;

(e) učinke standardov, določenih za področje velikih kurilnih naprav, vključno z zahtevami za domača trdna goriva, in učinke konkurenčnosti na energetskem trgu, na okolje in notranji trg;

(f) vse nacionalne programe za zmanjševanje emisij, ki so jih države članice zagotovile skladno z odstavkom 6.

Komisija vključi v svoje poročilo primeren predlog za možne roke ali nižje mejne vrednosti glede odstopanja, navedenega v opombi 2 Priloge VI A.

8. Poročilu iz odstavka 7 se po potrebi priložijo ustrezni predlogi ob upoštevanju Direktive 96/61/ES.

Člen 5

Z odstopanjem od Priloge III:

(1) za naprave z nazivno vhodno toplotno močjo, večjo ali enako 400 MW, ki ne obratujejo več kot navedeno število ur na leto (povprečje v obdobju petih let),

[1] Glej UL L 309, 27.11.2001, str. 22.

— do 31. decembra 2015, 2 000 ur;

— od 1. januarja 2016, 1 500 ur;

velja mejna vrednost za emisije žveplovega dioksida 800 mg/Nm^3.

Ta določba ne velja za nove naprave, za katere je bilo dovoljenje dano na podlagi člena 4(2).

(2) Do 31. decembra 1999 lahko Kraljevina Španija odobri gradnjo novih elektrarn z nazivno vhodno toplotno močjo, večjo ali enako 500 MW, ki kurijo domača ali uvožena trdna goriva in bodo začele obratovati pred koncem leta 2005 ter izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) pri uvoženem trdnem gorivu je mejna vrednost emisije žveplovega dioksida 800 mg/Nm^3;

(b) pri domačem trdnem gorivu je stopnja razžveplanja najmanj 60 %,

pod pogojem, da skupna dovoljena zmogljivost naprav, za katere se uporablja to odstopanje, ne presega:

— 2 000 MWe, če naprave kurijo domača trdna goriva;

— pri napravah, ki kurijo uvoženo trdno gorivo 7 500 ali 50 % celotne nove zmogljivosti vseh naprav, ki kurijo trdna goriva in so pridobile dovoljenje do 31. decembra 1999, kar od tega je manj.

Člen 6

Za nove naprave, za katere je dovoljenje dano na podlagi člena 4(2), ali naprave iz člena 10 države članice zagotovijo, da se preveri tehnična in ekonomska izvedljivost zagotavljanja soproizvodnje toplotne in električne energije. Kadar je izvedba možna, ob upoštevanju trga in distribucijskih razmer, se obrati primerno opremijo.

Člen 7

1. Države članice zagotovijo, da so v dovoljenjih iz člena 4 navedeni postopki v primeru okvare ali izpada naprave za čiščenje odpadnih plinov. V primeru izpada pristojni organ zlasti zahteva, da upravljavec zmanjša ali ustavi obratovanje, če v 24 urah ne more vzpostaviti normalnega obratovanja, ali za obratovanje naprave uporabi goriva, ki malo onesnažujejo. V vsakem primeru mora biti pristojni organ o tem obveščen v 48 urah. V nobenih okoliščinah ne sme skupni čas obratovanja brez čiščenja odpadnih plinov presegati 120 ur v katerem koli dvanajst mesečnem obdobju. Pristojni organ lahko dopusti izjeme glede navedenih 24 in 120 urnih omejitev, če po njegovem mnenju:

(a) obstaja nujna potreba po neprekinjeni oskrbi z energijo, ali

(b) druga naprava, s katero bi se nadomestil izpad naprave z okvaro, lahko povzroči skupno povečanje emisij.

2. Pristojni organ lahko za največ 6 mesecev dovoli odstopanje od obveznosti izpolnjevanja zahtev glede doseganja mejnih vrednosti emisij iz člena 4 za žveplov dioksid za napravo, ki v ta namen navadno uporablja gorivo z nizko vsebnostjo žvepla, kadar upravljavec ne more dosegati teh mejnih vrednosti zaradi motenj v dobavi goriva z nizko vsebnostjo žvepla, ki so posledica hudega pomanjkanja. Komisijo je treba takoj obvestiti o takih primerih.

3. Pristojni organ lahko dovoli odstopanje od obveznosti izpolnjevanja zahtev glede doseganja mejnih vrednosti emisij iz člena 4, kadar naprava, ki običajno uporablja samo plinasto gorivo in bi sicer morala biti opremljena z napravo za čiščenje odpadnih plinov, zaradi nenadnih motenj v oskrbi s plinom izjemoma, in ne za več kot 10 dni, razen če gre za nujno potrebo po neprekinjeni oskrbi z energijo, zaradi nenadne prekinitve v dobavi plina uporablja druge vrste goriva. Pristojni organ je treba takoj obvestiti o vsakem posameznem primeru, ko se ta pojavi. Države članice takoj obvestijo Komisijo o primerih iz tega odstavka.

Člen 8

1. Pri izdaji dovoljenja iz člena 4(1) ali 4(2) in za naprave, ki jih ureja člen 4(3) ali 10, pristojni organ za naprave s kombiniranim kurivom, v katerih se hkrati uporabljata dve ali več vrst goriva, določi mejne vrednosti emisij, kot sledi:

(a) prvič, uporabi mejno vrednost emisij, ki velja za posamezno vrsto goriva in onesnaževala glede na nazivno vhodno toplotno moč kurilne naprave, kot je navedena v prilogah III do VII,

(b) drugič, določi utežne mejne vrednosti emisij za posamezno gorivo, tako da pomnoži omenjeno posamezno mejno vrednost z deležem vhodne toplotne energije, ki jo prispeva posamezno gorivo, zmnožek pa deli z vsoto vhodne toplotne energije, ki jo prispevajo vsa goriva,

(c) tretjič, seštеje utežne mejne vrednosti za posamezno goriva.

2. Za naprave s kombiniranim kurivom, v katerih se samostojno ali z drugimi gorivi uporabljajo kot gorivo ostanki destilacij in pretvorb surove nafte, pridobljena energija pa se rabi za lastne potrebe rafinerije, veljajo mejne vrednosti emisij goriva, za katerega so predpisane najvišje mejne vrednosti (odločilno gorivo), ne glede na odstavek 1, če je med obratovanjem kurilne naprave delež, ki ga to gorivo prispeva k vsoti vhodne toplotne energije vseh goriv, vsaj 50 %.

Kadar je delež odločilnega goriva manj od 50 %, se mejna vrednost emisij določi na osnovi razmerja med toplotno energijo, ki jo prispevajo posamezne vrste goriva, in vsoto toplotne energije, ki jo prispevajo vsa goriva, kot sledi:

(a) prvič, uporabi se mejna vrednost emisij, ki velja za posamezno vrsto goriva in onesnaževala glede na nazivno vhodno toplotno moč kurilne naprave, kot je določena v prilogah III do VII,

(b) drugič, izračuna se mejna vrednost emisij za odločilno gorivo (gorivo z najvišjo mejno vrednostjo emisije, skladno s prilogami III do VII, in pri dveh vrstah goriva z enako mejno vrednostjo emisij, gorivo z večjim deležem vhodne toplotne energije); ta vrednost se izračuna tako, da se mejna vrednost emisij iz prilog III do VII za to gorivo pomnoži s faktorjem 2, od zmnožka pa se odšteje mejna vrednost emisij za gorivo z najnižjo mejno vrednostjo emisij,

(c) tretjič, določijo se utežne mejne vrednosti emisij za posamezno gorivo tako, da se izračunana mejna vrednost emisij za to gorivo pomnoži z deležem vhodne toplotne energije odločilnega goriva ter druge posamezne mejne vrednosti emisij z deležem vhodne toplotne energije, ki jo prispeva vsako gorivo, zmnožek pa se deli z vsoto vhodne toplotne energije, ki jo prispevajo vsa goriva,

(d) četrtič, seštejejo se utežne mejne vrednosti emisij za posamezno gorivo.

3. Kot druga možnost za odstavek 2 se lahko uporabljajo naslednje povprečne mejne vrednosti emisij za žveplov dioksid (ne glede na uporabljeno kombinacijo goriv):

(a) za naprave iz člena 4(1) in (3): 1 000 mg/Nm^3, povprečno na vse take naprave znotraj rafinerije;

(b) za nove naprave iz člena 4(2): 600 mg/Nm^3, povprečno na vse take naprave v rafineriji, razen plinskih turbin.

Pristojni organi zagotovijo, da se zaradi uporabe te določbe ne povečajo emisije iz obstoječih naprav.

4. Pri izdajanju dovoljenja iz člena 4(1) in (2) in za naprave, iz člena 4(3) ali 10 veljajo za naprave s kombiniranim kurivom, v katerih se izmenično uporabljata dve ali več vrst goriva, mejne vrednosti emisij, določene v prilogah III do VII, glede na posamezno uporabljeno vrsto goriva.

Člen 9

Odpadni plini iz kurilnih naprav se morajo nadzorovano izpuščati skozi odvodnik. Dovoljenje iz člena 4 ter dovoljenja za kurilne naprave iz člena 10 določajo pogoje izpuščanja. Pristojni organ zagotovi zlasti, da se višina odvodnika izračuna tako, da se varujeta zdravje ljudi in okolje.

Člen 10

Kadar se zmogljivost kurilne naprave poveča za vsaj 50 MW, se mejne vrednosti emisij, kot so določene v delu B prilog III do VII, uporabljajo za nov del naprave ter določijo glede na vhodno toplotno moč celotne naprave. Ta določba se ne uporablja v primerih iz člena 8(2) in (3).

Kadar upravljavec kurilne naprave predvideva spremembo skladno s členoma 2(10)(b) in 12(2) Direktive 96/61/ES, se uporabljajo mejne vrednosti emisij za žveplov dioksid, dušikove okside in prah, kot so določene v delu B prilog III do VII..

Člen 11

Pri gradnji kurilnih naprav, za katere obstaja verjetnost, da bodo pomembno vplivale na okolje druge države članice, države članice zagotovijo ustrezno obveščanje in posvetovanje skladno s členom 7 Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje ([1]).

Člen 12

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da skladno s Prilogo VIII(A) zagotovijo spremljanje stanja emisij iz kurilnih naprav, vključenih v to direktivo, ter vseh drugih vrednosti, ki so

([1]) UL L 175, 5.7.1985, str. 40. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Sveta 97/11/ES (UL L 73, 14.3.1997, str. 5).

zahtevane pri izvajanju te direktive. Države članice lahko zahtevajo, da stroške takega spremljanja stanja krije upravljavec.

Člen 13

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, da zagotovijo, da upravljavec v primernih rokih obvešča pristojne organe o rezultatih neprekinjenih meritev, o preverjanju merilne opreme, posameznih meritvah in vseh ostalih meritvah, ki se opravijo, da se oceni skladnost s to direktivo.

Člen 14

1. Pri neprekinjenih meritvah se šteje, da so dosežene mejne vrednosti emisij, določene v delu A prilog III do VII, če vrednotenje rezultatov za obratovalne ure v koledarskem letu kaže, da:

(a) nobena od mesečnih povprečnih vrednosti v koledarskem letu ne presega mejnih vrednosti emisij; in

(b) za:

(i) žveplov dioksid in prah: 97 % vseh 48 urnih srednjih vrednosti ne presega 110 % mejnih vrednosti emisij,

(ii) dušikove okside: 95 % vseh 48 urnih srednjih vrednosti ne presega 110 % mejnih vrednosti emisij.

Obdobja iz člena 7 ter čas zagona in zaustavitve se ne upoštevata.

2. Kadar so za določanje potrebne le občasne meritve ali drugi ustrezni postopki, se šteje, da so mejne vrednosti emisij iz prilog III do VII dosežene, če rezultati vsake serije meritev ali drugih postopkov ki so jih v skladu s predpisi določili pristojni organi, ne presegajo mejnih vrednosti emisij.

3. V primerih iz člena 5(2) se šteje, da je dosežena zahtevana stopnja razžveplanja, če vrednotenje meritev, izvedenih na podlagi Priloge VIII, točke A.3, kažejo, da vse srednje vrednosti za koledarske mesece v letu ali vse mesečne srednje vrednosti dosegajo zahtevane vrednosti za stopnjo razžveplanja.

Obdobja iz člena 7 ter čas zagona in zaustavitve se ne upoštevata.

4. Za nove naprave, za katere je dovoljenje izdano na podlagi člena 4(2), se šteje, da so mejne vrednosti emisij za obratovalne ure v koledarskem letu dosežene, če:

(a) nobena od validiranih dnevnih povprečnih vrednosti ne presega navedenih vrednosti iz dela B prilog III do VII, in

(b) 95 % vseh validiranih urnih povprečnih vrednosti v letu ne presega 200 % navedenih vrednosti iz dela B prilog III do VII.

„Validirane povprečne vrednosti“ se določijo v skladu s točko A.6 Priloge VIII.

Obdobja iz člena 7 ter čas zagona in zaustavitve se ne upoštevata.

Člen 15

1. Države članice najkasneje 31. decembra 1990 obvestijo Komisijo o programih, izdelanih skladno s členom 3(1).

Najkasneje eno leto po zaključku različnih faz za zmanjšanje emisij iz obstoječih naprav države članice pošljejo Komisiji zbirno poročilo o rezultatih izvajanja programov.

Med izvajanjem posamezne faze je potrebno tudi vmesno poročilo.

2. Poročila iz odstavka 1 vsebujejo pregled nad:

(a) vsemi kurilnimi napravami, ki jih ureja ta direktiva,

(b) emisijami žveplovega dioksida in dušikovih oksidov, izraženimi v tonah na leto ter kot koncentracije teh snovi v odpadnih plinih,

(c) meritvami, ki so že bile opravljene ali so predvidene z namenom zmanjšanja emisij ter sprememb pri izbiri uporabljenega goriva,

(d) spremembami v načinu obratovanja, ki so že bile izvedene ali so predvidene,

(e) dokončnim zaprtjem kurilnih naprav, ki je bilo že izvedeno ali je predvideno, in

(f) kadar je to primerno, mejnimi vrednostmi emisij, ki so v programih določene za obstoječe naprave.

Pri določanju letnih emisij in koncentracij onesnaževal v odpadnih plinih države članice upoštevajo člene 12, 13 in 14.

3. Države članice, ki se sklicujejo na člen 5 ali določbe iz opombe v Prilogi III ali opomb v Prilogi VI.A, o tem letno poročajo Komisiji.

Člen 16

Države članice določijo sankcije za kršitve določb nacionalnih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive. Tako predvidene sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 17

1. Direktiva 88/609/EGS se razveljavi z učinkom od 27. novembra 2002 dalje, ne da bi to posegalo v odstavek 2 ali v obveznosti držav članic glede časovnih omejitev za prenos in uporabo navedene direktive, navedenih v Prilogi IX.

2. V primeru novih naprav, ki so pridobile dovoljenje pred 27. novembrom 2002, kot je določeno v členu 4(1) te direktive, člen 4(1), člen 5(2), člen 6, člen 15(3), priloge III, VI, VIII in točka A.2 Priloge IX k Direktivi 88/609/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 94/66/ES, ostanejo v veljavi do 1. januarja 2008 in bodo po tem razveljavljeni.

3. Sklicevanje na Direktivo 88/609/EGS se razlaga kot sklicevanje na to direktivo in ga je treba brati v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge X.

Člen 18

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, pred 27. novembrom 2002. O tem takoj obvestijo Komisijo. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Za obstoječe naprave in nove naprave, za katere je izdano dovoljenje na podlagi člena 4(1), se od 27. novembra 2004 uporabljajo določbe točke A.2 Priloge VIII.

3. Države članice sporočijo Komisiji besedila predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 19

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 20

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourgu, 23. oktobra 2001

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednica	*Predsednik*
N. FONTAINE	A. NEYTS-UYTTEBROECK

PRILOGA I

ZGORNJE MEJE EMISIJ IN CILJI ZMANJŠEVANJA ZA EMISIJE SO_2 IZ OBSTOJEČIH NAPRAV (1) (2)

Država članica	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Emisije SO_2 iz velikih kurilnih naprav leta 1980 (kilo tone)	Zgornja meja emisije (kilo tone/leto)			% zmanjšanja glede na emisije iz leta 1980			% zmanjšanja glede na prilagojene emisije iz leta 1980		
		1. faza	2. faza	3. faza	1. faza	2. faza	3. faza	1. faza	2. faza	3. faza
		1993	1998	2003	1993	1998	2003	1993	1998	2003
Belgija	530	318	212	159	– 40	– 60	– 70	– 40	– 60	– 70
Danska	323	213	141	106	– 34	– 56	– 67	– 40	– 60	– 70
Nemčija	2 225	1 335	890	668	– 40	– 60	– 70	– 40	– 60	– 70
Grčija	303	320	320	320	+ 6	+ 6	+ 6	– 45	– 45	– 45
Španija	2 290	2 290	1 730	1 440	0	– 24	– 37	– 21	– 40	– 50
Francija	1 910	1 146	764	573	– 40	– 60	– 70	– 40	– 60	– 70
Irska	99	124	124	124	+ 25	+ 25	+ 25	– 29	– 29	– 29
Italija	2 450	1 800	1 500	900	– 27	– 39	– 63	– 40	– 50	– 70
Luksemburg	3	1,8	1,5	1,5	– 40	– 50	– 60	– 40	– 50	– 50
Nizozemska	299	180	120	90	– 40	– 60	– 70	– 40	– 60	– 70
Portugalska	115	232	270	206	+ 102	+ 135	+ 79	– 25	– 13	– 34
Združeno kraljestvo	3 883	3 106	2 330	1 553	– 20	– 40	– 60	– 20	– 40	– 60
Avstrija	90	54	36	27	– 40	– 60	– 70	– 40	– 60	– 70
Finska	171	102	68	51	– 40	– 60	– 70	– 40	– 60	– 70
Švedska	112	67	45	34	– 40	– 60	– 70	– 40	– 60	– 70

(1) Dodatne emisije lahko izvirajo zaradi povečanja zmogljivosti, ki je bila odobrena 1. julija 1987 ali pozneje.

(2) Emisije iz kurilnih naprav, za katere je bilo izdano dovoljenje pred 1. julijem 1987 vendar pred tem datumom še niso obratovale in niso bile upoštevane pri določanju zgornjih mej emisij po tej prilogi, izpolnjujejo zahteve te direktive za nove naprave ali pa se upoštevajo pri skupnih emisijah iz obstoječih naprav, ki ne smejo preseči zgornjih mej emisij v tej prilogi.

PRILOGA II

ZGORNJE MEJE EMISIJ IN CILJI ZMANJŠEVANJA ZA EMISIJE SO_2 IZ OBSTOJEČIH NAPRAV (1) (2)

Država članica	0	1	2	3	4	5	6
	Emisije NO_x (kot NO_2) iz velikih kurilnih naprav v letu 1980 (kilo tone)	Zgornja meja emisije NO_x (kilo tone/leto)		% zmanjšanja glede na emisije iz leta 1980		% zmanjšanja glede na prilagojene emisije iz leta 1980	
		1. faza	2. faza	1.faza	2. faza	1. faza	2. faza
		1993 (1)	1998	1993 (1)	1998	1993 (1)	1998
Belgija	110	88	66	– 20	– 40	– 20	– 40
Danska	124	121	81	– 3	– 35	– 10	– 40
Nemčija	870	696	522	– 20	– 40	– 20	– 40
Grčija	36	70	70	+ 94	+ 94	0	0
Španija	366	368	277	+ 1	– 24	– 20	– 40
Francija	400	320	240	– 20	– 40	– 20	– 40
Irska	28	50	50	+ 79	+ 79	0	0
Italija	580	570	428	– 2	– 26	– 20	– 40
Luksemburg	3	2,4	1,8	– 20	– 40	– 20	– 40
Nizozemska	122	98	73	– 20	– 40	– 20	– 40
Portugalska	23	59	64	+ 157	+ 178	– 8	0
Združeno kraljestvo	1 016	864	711	– 15	– 30	– 15	– 30
Avstrija	19	15	11	– 20	– 40	– 20	– 40
Finska	81	65	48	– 20	– 40	– 20	– 40
Švedska	31	25	19	– 20	– 40	– 20	– 40

(1) Države članice lahko zaradi tehničnih razlogov za največ dve leti odložijo fazo 1 za zmanjšanje emisij NOx, tako da v enem mesecu od notifikacije te direktive obvestijo Komisijo.

(1) Dodatne emisije lahko izvirajo zaradi povečanja zmogljivosti, ki je bila odobrena 1. julija 1987 ali pozneje.

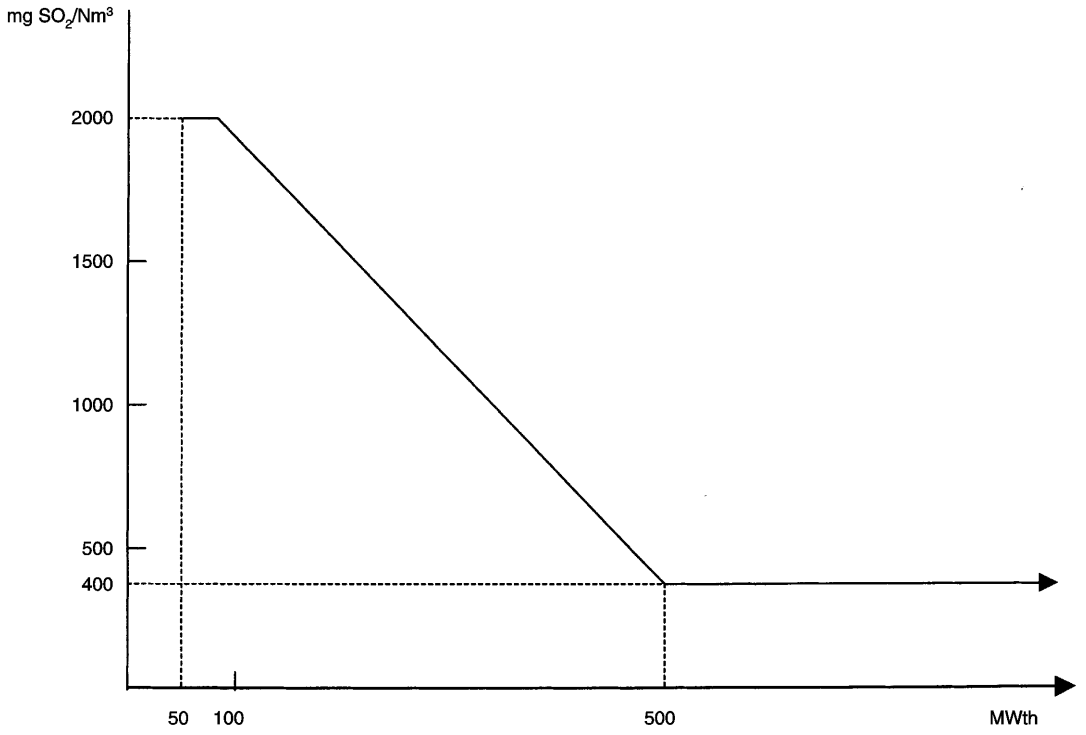
(2) Emisije iz kurilnih naprav, za katere je bilo izdano dovoljenje pred 1. julijem 1987 vendar pred tem datumom še niso obratovale in niso bile upoštevane pri določanju zgornjih mej emisij po tej prilogi, izpolnjujejo zahteve te direktive za nove naprave ali pa se upoštevajo pri skupnih emisijah iz obstoječih naprav, ki ne smejo preseči zgornjih mej emisij v tej prilogi.

PRILOGA III

MEJNE VREDNOSTI EMISIJ ZA SO_2

Trdno gorivo

A. Mejne vrednosti emisij SO_2, izražene v mg/Nm^3 (vsebnost O_2 je 6 %), ki se uporabljajo za nove in obstoječe naprave iz člena 4(1) oziroma 4(3):

Opomba. Kadar se omenjene mejne vrednosti emisij ne morejo doseči zaradi lastnosti goriva, morajo naprave z vhodno toplotno močjo večjo ali enako 100 MWth imeti stopnjo razžveplanja najmanj 60 %, naprave z več kot 100 MWth in manjšo ali enako 300 MWth 75 % ter za naprave z več kot 300 MWth 90 %. Za naprave z več kot 500 MWth, je stopnja razžveplanja najmanj 94 % ali vsaj 92 %, kadar je bila pogodba o namestitvi naprav za razžveplanje odpadnih plinov ali dodajanje apna sklenjena ter so se dela za namestitev naprave začela pred 1. januarjem 2001.

B. Mejne vrednosti emisij SO_2, izražene v mg/Nm^3 (vsebnost O_2 je 6 %), ki jih morajo uporabljati nove naprave na podlagi člena 4(2), razen plinske turbine.

Vrsta goriva	50 do 100 MWth	100 do 300 MWth	>300 MWth
Biomasa	200	200	200
Splošno	850	200 (1)	200

(1) Razen za „najbolj obrobne regije“, kjer se uporabljajo vrednosti od 850 do 200 mg/Nm^3 (linearno zmanjševanje).

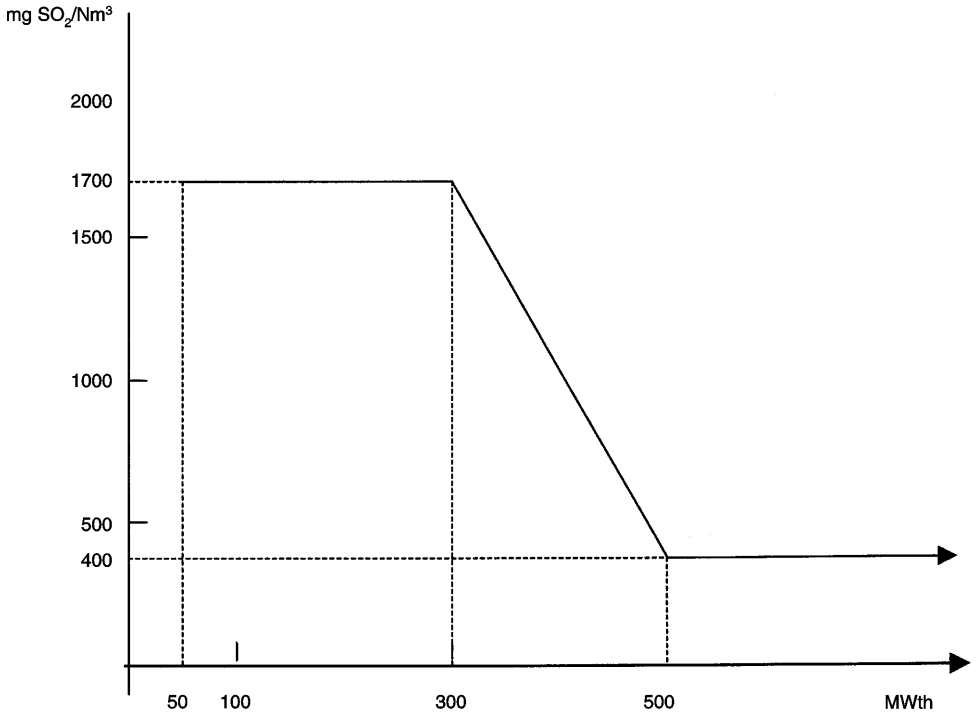
Opomba: Kadar se omenjene mejne vrednosti emisij ne morejo doseči zaradi lastnosti goriva, morajo naprave dosegati 300 mg/Nm^3 SO_2, ali pa se mora dosegati najmanj 92 % stopnja razžveplanja pri napravah z vhodno toplotno močjo 300 MWth ali manj, pri napravah z vhodno toplotno močjo večjo od 300 MWth pa se uporablja najmanj 95 % stopnja razžveplanja skupaj z najvišjo dovoljeno mejno vrednostjo emisij 400 mg/Nm^3.

PRILOGA IV

MEJNE VREDNOSTI EMISIJ ZA SO_2

Tekoča goriva

A. Mejne vrednosti emisij SO_2, izražene v mg/Nm^3 (vsebnost O_2 je 3 %), ki se uporabljajo za nove in obstoječe naprave iz člena 4(1) oziroma 4(3):

B. Mejne vrednosti emisij SO_2, izražene v mg/Nm^3 (vsebnost O_2 je 3 %), ki jih morajo uporabljati nove naprave na podlagi člena 4(2), razen plinske turbine

50 do 100 MWth	100 do 300 MWth	>300 MWth
850	400 do 200 (linearno zmanjševanje) (1)	200

(1) Razen za „najbolj obrobne regije“, kjer se uporabljajo vrednosti od 850 do 200 mg/Nm^3 (linearno zmanjševanje).

Za dva obrata z vhodno toplotno močjo 250 MWth na Kreti in Rodosu, ki morata pridobiti dovoljenje pred 31. decembrom 2007, velja mejna vrednost emisije 1 700 mg/Nm^3.

PRILOGA V

MEJNE VREDNOSTI EMISIJ ZA SO_2

Plinasta goriva

A. Mejne vrednosti emisij SO_2, izražene v mg/Nm^3 (vsebnost O_2 je 3 %), ki se uporabljajo za nove in obstoječe naprave iz člena 4(1) oziroma 4(3):

Vrsta goriva	Mejne vrednosti (mg/Nm^3)
Plinasta goriva (splošno)	35
Utekočinjen plin	5
Nizko kalorični plin iz plinificiranih rafinerijskih ostankov, koksni plin, plavžni plin	800
Plin iz uplinjanja premoga	(1)

(1) Svet bo mejne vrednosti emisije, ki se uporabljajo za tak plin, določil kasneje in sicer na podlagi predlogov Komisije glede na nadaljnje izkušnje v tehniki.

B. Mejne vrednosti emisij SO_2, izražene v mg/Nm^3 (vsebnost O_2 je 3 %), ki jih morajo uporabljati nove naprave na podlagi člena 4(2):

Plinasta goriva (splošno)	35
Utekočinjen plin	5
Nizko kalorični plini iz koksarniške peči	400
Nizko kalorični plini iz plavžne peči	200

PRILOGA VI

MEJNE VREDNOSTI EMISIJ ZA NO_x (IZMERJENI KOT NO_2)

A Mejne vrednosti emisij NO_x, izražene v mg/Nm^3 (vsebnost O_2 je 6 % za trdno goriva, 3 % za tekoča in plinasta goriva), ki se uporabljajo za nove in obstoječe naprave iz člena 4(1) oziroma 4(3):

Vrsta goriva:	Mejne vrednosti (1) (mg/Nm^3)
Trdno: (2) (3)	
50 do 500 MWth:	600
> 500 MWth:	500
Od 1. januarja 2016	
50 do 500 MWth:	600
> 500 MWth:	200
Tekoče:	
50 do 500 MWth:	450
> 500 MWth:	400
Plinasto:	
50 do 500 MWth:	300
> 500 MWth:	200

(1) Razen za „najbolj obrobne regije“, kjer se uporabljajo naslednje vrednosti:
Trdno gorivo na splošno: 650
Trdno gorivo z manj kot 10 % deležem hlapnih spojin: 1 300
Tekoče: 450
Plinasto: 350

(2) Do 31. decembra 2015, naprave z vhodno toplotno močjo večjo od 500 MW, ki od leta 2008 naprej ne obratujejo več kot 2 000 ur na leto (povprečje za obdobje petih let):
— pri napravah z dovoljenjem, izdanim skladno s členom 4(3)(a), se uporablja mejna vrednost za emisije dušikovega oksida (merjenega kot NO_2) 600 mg/Nm^3;
— pri napravah, za katere je potreben nacionalni program po členu 4(6), se prispevek k nacionalnemu programu oceni na podlagi mejne vrednosti 600 mg/Nm^3.
Od 1. januarja 2016 se za take naprave, ki ne obratujejo več kot 1 500 ur na leto (povprečje za obdobje petih let), uporabljajo mejne vrednosti za emisije dušikovega oksida (izražen kot NO_2) 450 mg/Nm^3.

(3) Do 1. januarja 2018 se za naprave, ki so v 12 mesečnem obdobju, ki se konča 1. januarja 2001, uporabljale in še vedno uporabljajo, trdna goriva z deležem hlapnih spojin manjšim od 10 %, uporablja vrednost 1 200 mg/Nm^3.

B. Mejne vrednosti emisij NO_x, izražene v mg/Nm^3, ki se uporabljajo za nove naprave iz člena 4(2), razen plinske turbine

Trdna goriva (vsebnost O_2 je 6 %)

Vrsta goriva	50 do 100 MWth	100 do 300 MWth	> 300 MWth
Biomasa	400	300	200
Splošno	400	200 (1)	200

(1) Razen za „najbolj obrobne regije“, kjer se uporablja vrednost 300 mg/Nm^3.

Tekoča goriva (vsebnost O_2 je 3 %)

50 do 100 MWth	100 do 300 MWth	> 300 MWth
400	200 (1)	200

(1) Razen za „najbolj obrobne regije“, kjer se uporablja vrednost 300 mg/Nm^3.

Za dva obrata z vhodno toplotno močjo 250 MWth na Kreti in Rodosu, ki se jima podeli dovoljenje pred 31. decembrom 2007, se uporablja mejna vrednost emisije 400 mg/Nm^3.

Plinasta goriva (vsebnost O_2 je 3 %)

	50 do 300 MWth	> 300 MWth
Zemeljski plin (Opomba 1)	150	100
Drugi plini	200	200

Plinske turbine

Mejne vrednosti emisij NO_x, izražene v mg/Nm^3 (vsebnost O_2 je 15 %), ki se uporabljajo za posamezne plinske turbine iz člena 4(2) (mejne vrednosti se uporabljajo le pri več kot 70 % obremenitvi):

	> 50 MWth (toplotna moč pri pogojih ISO)
Zemeljski plin (Opomba 1)	50 (Opomba 2)
Tekoča goriva (Opomba 3)	120
Plinasta goriva (razen zemeljskega plina)	120

Plinske turbine za nujne primere, ki obratujejo manj kot 500 ur na leto so izvzete iz teh mejnih vrednosti. Upravljavec takih naprav mora pristojnemu organu vsako leto predložiti poročilo o obratovalnem času.

Opomba 1: Zemeljski plin je naravni plin v obliki metana z manj kot 20 % (volumskih) nečistoč in drugih sestavin.

Opomba 2: 75 mg/Nm^3 v primerih, kadar se izkoristek plinske turbine določi pri pogojih osnovne obremenitve po ISO:

— plinske turbine za soproizvodnjo toplotne in električne energije s skupnim izkoristkom večjim od 75 %;

— plinske turbine, ki se uporabljajo v kombiniranem ciklu s povprečnim letnim izkoristkom pri proizvodnji električne energije večjim od 55 %;

— plinske turbine za mehanske pogone.Za enociklične turbine, ki ne sodijo v nobeno od zgoraj navedenih kategorij vendar pa je njihov izkoristek večji od 35 % — določeno pri osnovni obremenitvi po ISO — je mejna vrednost emisije $50*\eta/35$, kjer je η izkoristek plinske turbine, izražen kot odstotek (in pri osnovni obremenitvi po ISO).

Opomba 3: Ta mejna vrednost emisije se uporablja le za plinske turbine na lahke in srednje težke destilate.

PRILOGA VII

MEJNE VREDNOSTI EMISIJ ZA PRAH

A. Mejne vrednosti emisij prahu, izražene v mg/Nm^3 (vsebnost O_2 je 6 % za trdna goriva, 3 % za tekoča in plinasta goriva), ki se uporabljajo za nove in obstoječe naprave iz člena 4(1) oziroma 4(3):

Vrsta goriva	Vhodna toplotna moč (MW)	Mejne vrednosti emisij (mg/Nm^3)
Trdno	≥ 500 < 500	50 (2) 100
Tekoče (1)	vse naprave	50
Plinasto	vse naprave	praviloma 5 10 za plavžni plin 50 za pline iz jeklarske industrije za nadaljnjo uporabo drugje

(1) Mejna vrednost 100 mg/Nm^3 se lahko uporablja za naprave z vhodno toplotno močjo manjšo od 500 MWth, ki uporabljajo tekoče gorivo z deležem pepela pri zgorevanju večjim od 0,06 %.

(2) Mejna vrednost 100 mg/Nm^3 se lahko uporablja za naprave z dovoljenjem, izdanim skladno s členom 4(3), z vhodno toplotno močjo večjo ali enako 500 MWth, ki uporabljajo trdno gorivo s kurilnostjo manjšo od 5 800 kJ/kg (neto kalorična vrednost), z utežnim deležem vlage večjim od 45 %, skupnim utežnim deležem vlage in pepela večjim od 60 % ter deležem kalcijevega oksida večjim od 10 %.

B. Mejne vrednosti emisij prahu, izražene v mg/Nm^3, ki se uporabljajo za nove naprave na podlagi člena 4(2), razen plinske turbine

Trdna goriva (vsebnost O_2 je 6 %)

50 do 100 MWth	> 100 MWth
50	30

Tekoča goriva (vsebnost O_2 je 3 %)

50 do 100 MWth	> 100 MWth
50	30

Za dva obrata z vhodno toplotno močjo 250 MWth na Kreti in Rodosu, ki morata pridobiti dovoljenje pred 31. decembrom 2007, se uporablja mejna vrednost emisije 50 mg/Nm^3.

Plinasta goriva (vsebnost O_2 je 3 %)

Praviloma	5
Za plavžni plin	10
Za pline iz jeklarske industrije, za nadaljnjo uporabo drugje	30

PRILOGA VIII

METODE ZA MERJENJE EMISIJ

A. **Postopki za merjenje in ocenjevanje emisij iz kurilnih naprav.**

1. *Do 27. novembra 2004*

Koncentracije SO_2, prahu in NO_x se pri novih napravah, za katere je bilo dovoljenje izdano na podlagi člena 4(1) in imajo vhodno toplotno moč večjo od 300 MW, merijo neprekinjeno. Vendar pa se spremljanje SO_2 in prahu lahko omeji na občasne meritve ali druge ustrezne postopke določanja kadar se take meritve ali postopki, ki jih morajo preveriti in odobriti pristojni organi, lahko uporabijo za ugotavljanje koncentracije.

Pri novih napravah, za katere je bilo dovoljenje izdano na podlagi odstavka 4(1) in niso vključene v prvi pododstavek, pristojni organi lahko zahtevajo, da se neprekinjene meritve teh treh onesnaževal izvajajo kjer koli se zdi potrebno. Kadar neprekinjene meritve niso potrebne, se redno uporabljajo občasne meritve ali ustrezni postopki določanja, kot so jih odobrili pristojni organi, da se oceni količina zgoraj omenjenih snovi, prisotnih v emisijah.

2. *Od 27. novembra 2002 in brez poseganja v člen 18(2)*

Pristojni organi zahtevajo neprekinjene meritve koncentracij SO_2, NO_x, in prahu v odpadnih plinih iz vsake kurilne naprave z vhodno toplotno močjo 100 MW ali več.

Z odstopanjem od prvega pododstavka neprekinjene meritve niso potrebne v naslednjih primerih:

— za kurilne naprave z življenjsko dobo krajšo od 10 000 obratovalnih ur;

— za SO_2 in prah iz kotlov ali plinskih turbin, ki uporabljajo zemeljski plin;

— za SO_2 iz plinskih turbin ali kotlov, ki uporabljajo olje z znano vsebnostjo žvepla, kadar naprava za razžvepljanje ni na voljo;

— za SO_2 iz kotlov, ki uporabljajo biomaso, če upravljavec lahko dokaže, da emisije SO_2 v nobenem primeru ne morejo biti višje od predpisanih mejnih vrednosti emisij.

Kadar neprekinjene meritve niso potrebne, je treba vsaj vsakih šest mesecev izvesti občasne meritve. Kot nadomestna možnost se lahko za ocenjevanje količine zgoraj omenjenih onesnaževal, prisotnih v emisijah, uporabijo ustrezni postopki določanja, ki jih morajo preveriti in odobriti pristojni organi. Za take postopke se uporabijo ustrezni standardi CEN, takoj ko so na voljo. Če standardi CEN niso na voljo, se uporabljajo standardi ISO ali nacionalni ali mednarodni standardi, ki bodo zagotovili z znanstvenega vidika enako kakovostne podatke.

3. Za naprave, ki morajo dosegati stopnjo razžveplanja, določeno v členu 5(2) in prilogi III, se uporabljajo zahteve glede meritev emisij SO_2, določene skladno z odstavkom 2 te točke. Poleg tega je treba redno spremljati delež žvepla v gorivu, ki se dovaja v kurilno napravo.

4. Pristojni organ se mora obvestiti o znatnih spremembah pri vrsti uporabljenega goriva ali načina obratovanja naprave. Le ti odločijo, ali zahteve za spremljanje stanja iz odstavka 2 zadoščajo, ali pa so potrebne prilagoditve.

5. Neprekinjene meritve, ki se izvedejo skladno z odstavkom 2, morajo vključevati meritev ustreznih obratovalnih parametrov deleža kisika, temperature, tlaka in deleža vodnih hlapov. Neprekinjene meritve vsebnosti vodnih hlapov v izpušnih plinih niso potrebne, pod pogojem, da se vzorec izpušnega plina pred analizo emisij posuši.

Reprezentativne meritve, to je vzorčenje in analiza, pomembnih onesnaževal in parametrov postopka ter referenčne merilne metode za kalibracijo avtomatskih merilnih sistemov se izvedejo skladno s standardi CEN, takoj ko so ti na voljo. Če standardi CEN niso na voljo, se uporabljajo standardi ISO ali nacionalni ali mednarodni standardi, ki bodo zagotovili z znanstvenega vidika enako kakovostne podatke.

Sisteme za neprekinjene meritve je treba kontrolirati z vzporednimi meritvami z referenčnimi metodami vsaj enkrat na leto.

6. Vrednosti 95 % intervala zaupanja enega rezultata meritve ne presegajo naslednjih odstotkov mejnih vrednosti emisij:

Žveplov dioksid	20 %
Dušikovi oksidi	20 %
Prah	30 %

Validirane urne in dnevne povprečne vrednosti se določijo na podlagi izmerjenih veljavnih urnih povprečnih vrednosti, tako da se odšteje vrednost intervala zaupanja, določenega zgoraj.

Kateri koli dan, ko so več kot tri urne povprečne vrednosti neveljavne zaradi okvare ali vzdrževanja sistema za neprekinjeno spremljanje stanja se razveljavi. Če se zaradi takih razmer na leto razveljavi več kot deset dni, pristojni organ zahteva od upravljavca, da ustrezno ukrepa, da se izboljša zanesljivost sistema za neprekinjeno spremljanje stanja.

B. **Določanje skupnih letnih emisij kurilnih naprav**

Do vključno leta 2003 se pristojni organi obvestijo o določitvi skupnih letnih emisij SO_2 in NO_x iz novih kurilnih naprav. Kadar se izvajajo neprekinjene meritve, upravljavec kurilne naprave na podlagi volumskega pretoka odpadnih plinov za vsako onesnaževalo posebej sešteje dnevno izpuščene mase tega onesnaževala. Kadar se neprekinjene meritve ne izvajajo, upravljavec na podlagi odstavka A.1 oceni skupne letne emisije, da zadosti zahtevam pristojnih organov.

Države članice sporočijo Komisiji skupne letne emisije SO_2 in NO_x iz novih kurilnih naprav hkrati s poročilom, ki so ga skladno z odstavkom C.3, o skupnih letnih emisijah obstoječih naprav, dolžne posredovati.

Države članice, leta 2004 prvič, in nato vsako naslednje leto, pripravijo popis emisij SO_2, NO_x in prahu iz vseh kurilnih naprav z vhodno toplotno močjo 50 MW ali več. Pristojni organ za vsako napravo, katere obratovanje nadzira en upravljavec na določeni lokaciji, pridobi naslednje podatke:

— skupne letne emisije SO_2, NO_x in prahu (kot suspendirani delci skupaj).

— skupno letno količino dovedene energije v povezavi z neto kurilno vrednostjo, razdeljeno glede na 5 skupin goriv: biomaso, druge vrste trdnega goriva, tekoče gorivo, zemeljski plin, druge pline.

Povzetek rezultatov tega popisa, ki posebej kaže emisije iz rafinerij, se pošlje Komisiji vsaka tri leta znotraj dvanajst mesečnega obdobja od konca obravnavanega triletnega obdobja. Na zahtevo so Komisiji na voljo letni podatki za posamezne naprave. Komisija da državam članicam na voljo povzetek primerjave in ocene nacionalnih popisov v dvanajstih mesecih od prejema nacionalnih popisov.

Od 1. januarja 2008 države članice vsako leto poročajo Komisiji o obstoječih napravah, ki so opredeljene kot upravičenke po členu 4(4), skupaj s poročilom o izrabljenem in neizrabljenem času obratovanja v dovoljeni preostali življenjski dobi naprave.

C. **Določanje skupnih letnih emisij iz obstoječih naprav do vključno leta 2003.**

1. Države članice leta 1990 prvič in nato vsako naslednje leto do vključno leta 2003, izdelajo popoln popis emisij SO_2 in NO_x za obstoječe naprave:

   — za vsako napravo posebej pri napravah z več kot 300 MWth in rafinerijah;

   — v splošnem za vse ostale kurilne naprave, za katere se uporablja ta direktiva.

2. Metodologija, ki se uporablja za te popise je skladna z metodologijo, ki se je uporabljala za določanje emisij SO_2 in NO_x iz kurilnih naprav leta 1980.

3. Rezultati tega popisa se v devetih mesecih od konca obravnavanega leta sporočijo Komisiji v ustrezno združeni obliki. Metodologija, ki se uporablja za izdelavo takih popisov emisij, ter podrobne izhodiščne informacije so Komisiji na voljo na njeno zahtevo.

4. Komisija organizira sistematično primerjavo takih nacionalnih popisov in, če je to primerno, predloži predloge Svetu, z namenom uskladitve metodologije popisovanja emisij, da se zagotovi učinkovito izvajanje te direktive.

PRILOGA IX

ROKI ZA PRENOS IN IZVAJANJE RAZVELJAVLJENE DIREKTIVE

(v skladu s členom 17(1))

Direktiva	Roki za prenos	Roki za uporabo
88/609/EGS (UL L 336, 7.12.1988, str. 1)	30. junij 1990	1. julij 1990 31. december 1990 31. december 1993 31. december 1998 31. december 2003
94/66/ES (UL L 337, 24.12.1994, str. 83)	24. junij 1995	

PRILOGA X

KORELACIJSKA TABELA

(V skladu s členom 17(3))

Ta direktiva	Direktiva 88/609/EGS
Člen 1	Člen 1
Člen 2	Člen 2
Člen 3	Člen 3
Člen 4(1)	Člen 4(1)
Člen 4(2), (3) in (4)	
Člen 4(5)	Člen 4(3)
Člen 4(6), (7) in (8)	
Člen 5	Člen 5
	Člen 6
Člen 6	
Člen 7	Člen 8
Člen 8	Člen 9
Člen 9	Člen 10
Člen 10	Člen 11
Člen 11	Člen 12
Člen 12	Člen 13(1)
Člen 13	Člen 14
Člen 14	Člen 15
Člen 15(1), (2) in (3)	Člen 16(1), (2) in (4)
Člen 16	
Člen 17	
Člen 18(1), prvi pododstavek in (3)	Člen 17(1) in (2)
Člen 18(1), drugi pododstavek, in (2) ter člen 19	
Člen 20	Člen 18
Priloge I do VIII	Priloge I do IX
Prilogi IX in X	–